

Sygn. akt II CSK 220/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku Syndyka Masy Upadłości "[...] S." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej w K.

przy uczestnictwie "M." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

o wpisy w dziale II i w dziale III księgi wieczystej [...],

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 października 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 13 grudnia 2013 r., sygn. akt VII Ca [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawcy kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym. Ma przede wszystkim na celu - w interesie publicznym - ujednolicenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie sporów precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla rozwoju prawa i judykatury sądowej. W związku z tym jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i w związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. Z treści uzasadnienia tego wniosku można uznać, że zdaniem skarżącego, w sprawie występują istotne zagadnienia prawne, czy Sąd Okręgowy w K., orzekający w kwestii nieobjętej zakresem procedowania Sądu pierwszej instancji *sententia non eqsistens* - nie orzeka w przedmiocie nie objętym żądaniem, czy też orzeka zgodnie z art. 321 § 1 k.p.c. i czy w związku z tym prawidłowe jest rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego. Poza tym według skarżącego Sąd Najwyższy powinien wypowiedzieć się, czy paraflowana na etapie postępowania apelacyjnego sędziog,

sentencja postanowienia jest podpisem właściwego organu sądowego. Kolejnym zagadnieniem jest według skarżącego zakres uprawnień syndyka masy upadłości. W końcu w skardze kasacyjnej, zarzuca się brak należytego umocowania pełnomocników wnioskodawcy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że jeżeli skarżący, jako okoliczność uzasadniającą wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien to zagadnienie przedstawić przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a ponadto wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej. Rozstrzygnięcie zagadnienia powinno pełnić doniosłą rolę dla rozwoju nauki prawa i praktyki orzecniczej (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2000 r., II CKN 740/98 niepubl.; z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.).

Sformułowane przez skarżącą zagadnienia prawne nie odpowiadają wskazanym wymaganiom. Pierwsze z nich zmierzają w istocie do rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. Sugeruje to sam skarżący wskazując na konieczność oceny konkretnego postanowienia Sądu Okręgowego w K.. Poza tym musi istnieć związek formułowanego zagadnienia prawnego z okolicznościami faktycznymi, które stanowiły podstawę zastosowania określonych norm prawa materialnego. W tym kontekście trzeba odróżnić formę odpisu orzeczenia doręczanego uczestnikom postępowania od jego oryginału. W końcu trzeba mieć na względzie, że nieważność postępowania, która usprawiedliwia przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania odnosi się do postępowania przed sądem drugiej instancji a w tym zakresie, bez względu na ocenę zakresu pełnomocnictw udzielonych radcom

prawnym B. J. oraz O. O., wnioskodawcę reprezentował na podstawie ogólnego pełnomocnictwa radca prawny M. N. (k. 240, 341).

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98, 99 w zw. z art. 13 § 2, 108 § 1, 391 § 1, 398²¹ k.p.c.

[aw]